

[Svend Erik Sørensen.]

ment, heller ikke, at der er tale om et katastrofalt omfang. Der er en positiv udvikling i gang, og vi tror, at den ved fælles hjælp vil fortsætte, det vil sige: ved et samarbejde på tværs i denne sal, hvis der ellers er vilje til det.

Vi mener ikke, at der i øjeblikket er behov for katastrofeløsninger, men for langsigtede, stabile og velgennemtænkte planer, og derfor vil vi opfordre til, at man stemmer imod det stillede dagsordensforslag.

Wilhelm (VS):

Må jeg tage en af de små, løsthængende ting først. Den socialdemokratiske ordfører skød sorteper videre til DKPs repræsentant eller stedfortræder i arbejdsmarkedsudvalget, hr. Jørgen Jensen, med hensyn til behandlingen af forslaget af 24. januar. Det er jo ganske enkelt forkert. Altså én ting er, at DKP jo nok selv kunne have fulgt sine forslag lidt bedre op, men det er ikke sagen her. Sagen er, at selv da jeg fandt ud af, mellem hvilke to stole det forslag havde ligget i 4 måneder, fordi vi selv var interesseret i at få det behandlet, var der et krav om et utroligt bureaukrati, hvor man skulle skrive til den ene udvalgsformand og den anden udvalgsformand, men der var ikke noget krav om, at forslagsstillerne selv intervererede på nogen som helst måde. Der var derimod krav om, at man skrev og skrev og skrev, og endelig fik man den sag op i boligudvalget. Jeg vil stadig væk sige, at det må være de pågældende socialdemokratiske udvalgsformænds ansvar, at de ting kommer til at fungere.

Nu er det jo ikke, fordi der er så meget direkte politik i denne lille sag. Det er der nok mere, hvis man tager økonomiministerens betragtninger, bl. a. til mig, om byggeriet, nemlig at det var nødvendigt at få renteniveauet ned, men at der stadig væk var en grænse for, hvilken rentedifference man kunne tolerere mellem Danmark og udlandet. Ja, nu er der jo altså ikke nogen grænse for, hvilken rentedifference man kan tolerere mellem Danmark og udlandet, hvis det gælder vilkårene for det almennyttige boligbyggeri. Når økonomiministeren siger, at socialdemokratiet da også gerne ville være med til at sikre almennyttigt boligbyggeri, og endda uden forbehold over for mine ud-

talelser, og måske helt op til, at det blev den almennyttige sektor, der sørgede for, at man opfyldte kvoten på de 40.000 lejligheder om året, hvis ikke andre kunne opfylde den, så må man jo bare konstatere, at det har man i hvert fald ikke sagt hidtil. Man har heller ikke gjort noget for det.

Man kan heller ikke undskyldte sig med, at der ikke er penge til det i og for sig. Jeg tror, hvis man gjorde sig den ulejlighed at lave et ordentligt, solidt regnestykke, som man aldrig fik lavet på forslaget om tilskud til forbedringer, så ville man opleve, at også denne sektors udbygning, så længe den hugger ind på arbejdsløsheden, i virkeligheden er en overskudsforretning, at man godt kunne lade staten gå ind, ikke bare med de 10 pct., der allerede ligger i loven, men også med kommunens andel og med landsbyggefondens andel og alligevel få det gjort til en overskudsforretning, så længe der er tale om, at der stort set hugges ind på en arbejdsløshed blandt bygningsarbejderne.

Man kan sige, som økonomiministeren undskyldte regeringen med, og som statsministeren undskyldte regeringen med, at den parlamentariske situation ikke er til det. Ja, det kan man jo i virkeligheden ikke vide noget som helst om, da man aldrig nogen sinde har prøvet. Som det har været sagt heroppefra for lidt siden: det eneste forslag, man har været fremme med, dér lod man sig kyse i et musehul med det samme. Der var lidt hårde ord fra højre side i salen her. Man har ikke været fremme med noget af det, der her er tale om, og jeg vil da godt tro, at vurderingen er rigtig, at det også ville blive afvist. På den anden side: hvordan kan man forvente, at sammensætningen her i tinget er anderledes end denne afvisning, når man aldrig nogen sinde prøver at gøre det dér til en alternativ politik, når man aldrig nogen sinde prøver at formulere den som et socialdemokratisk svar i det mindste på vejen ud af krisen?

At vi andre ikke tror på, at det er en egentlig vej ud af krisen, men at det kun lapper, at det kun skubber den foran, at det er en manipulation med den offentlige sektor, som udsætter, hvis man griber det an, sådan som statsministeren gjorde det til nøglepunktet, så vidt jeg fortsod hans første indlæg, på den måde, at man siger, at det er fremme af investeringslysten, der er det